

ΜΟΝΟΜΕΛΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΡΟΣΩΠΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Προτάσεις , όπου η **θέση του υποκειμένου είναι αδεία** και μπορεί να συμπληρωθεί με τις λέξεις:
ТО, ТОВА.

Αυτός ο τρόπος έκφρασης χαρακτηρίζεται για την καθομιλουμένη γλώσσα.

Τυπική ένδειξη είναι το **Γ προσώπου ενικού αριθμού του ρήματος.**

Το κατηγορούμενο μπορεί να είναι ρηματικό και σύνθετο ονομαστικό, όπου συμμετέχει το ρήμα **СЪМ.**

Οι απρόσωπες προτάσεις σχηματίζονται με διαφορετικούς τρόπους:

<p>От безлични глаголи</p>	<p>Вали. Гърми. Духа. Святка се. Съмва се. Стъмва се. Зазорява се. Заесенява се. Запролетява се.</p> <p>Вали дъжд. Вали сняг. Гърмят гръмотевици. Святкат светкавици. Зора се зазорява.</p>	<p><i>Βρέχει.</i> <i>Βροντάει .</i> <i>Φυσάει.</i> <i>Αστράφτει.</i> <i>Ξημερώνει.</i> <i>Νυχτώνει.</i> <i>Ξημερώνει.</i> <i>Αρχίζει το φθινόπωρο.</i> <i>Έρχεται, φαίνεται η άνοιξη.</i></p> <p><i>Βρέχει βροχή.</i> <i>Βρέχει χιόνι.</i> <i>Βροντούν βροντές.</i> <i>Αστραφτούν αστραπές.</i> <i>Αυγή χαράζει .</i></p>	<p>Από απρόσωπα ρήματα</p> <p><i>Τα απρόσωπα ρήματα σχηματίζουν απρόσωπες προτάσεις.</i></p> <p><i>Η λεξική σημασία του ρήματος προϋποθέτει υποθετικά τον λειτουργό.</i></p> <p><i>Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να αναφέρεται ο λειτουργός, τότε η πρόταση πλέον συμπεριλαμβάνει και υποκείμενο.</i> <i>Συχνά οι λέξεις για το ουσιαστικό-υποκείμενο και το ρήμα-κατηγορούμενο έχουν κοινή ρίζα.</i></p>
-----------------------------------	---	---	--

<p>От възвратните съответствия на личните глаголи</p>	<p>Говори се за това. Чува се отвън /това/. Вижда се през прозореца. Знае се /това/. Разбира се/това/. Разбира се лесно.</p> <p>Разбира се от повечето/това/.</p> <p>Повечето разбират /това/.</p>	<p><i>Λέγεται για αυτό.</i> <i>Ακούγεται από έξω.</i> <i>Φαίνεται από το παράθυρο.</i> <i>Γνωρίζεται /αυτό / .</i> <i>Καταλαβαίνεται /αυτό / .</i> <i>Καταλαβαίνεται εύκολα.</i></p> <p><i>Καταλαβαίνεται από τους περισσότερους.</i></p> <p><i>Οι περισσότεροι το καταλαβαίνουν.</i></p>	<p>Από τις αυτοπαθείς αντιστοιχίες των προσωπικών ρημάτων</p> <p><i>Κάποια από τις απρόσωπες προτάσεις είναι σε παθητική φωνή.</i></p>
--	--	---	---

<p>От сложни именни сказуеми</p>	<p><u>Стана тъмно.</u> <u>Стана светло.</u> <u>Беше прекрасно.</u> <u>Трудно е.</u> <u>Лесно е.</u> <u>Топло е.</u> <u>Студено е.</u> <u>Мъгливо е.</u> <u>Влажно е.</u> Как <u>е възможно?</u> Кога <u>ще е ясно?</u> Кога <u>е удобно?</u></p> <p>В Африка <u>е горещо.</u> В пещерата <u>е тъмно.</u> На парти <u>е весело.</u> Много <u>е забавно.</u> Твърде <u>е неясно.</u> Много <u>е интересно.</u></p>	<p>Σκοτεΐνιασε. Έγινε φωτεινά Έταν υπέροχα. Δύσκολα είναι. Εύκολα είναι. Κάνει ζέστη. Κάνει κρύο. Ομιχλώδης είναι. Υγρασία έχει. Πως είναι δυνατών? Πότε θα είναι σαφές? Πότε θα είναι κατάλληλα?</p> <p>Στην Αφρική κάνει ζέστη. Στο σπήλαιο είναι σκοτεινά. Στο πάρτι είναι χαρούμενα. Είναι πολύ διασκεδαστικά! Είναι αρκετά ασαφές! Είναι ενδιαφέρουν.</p>	<p>Από σύνθετα ονομαστικά κατηγορούμενα με ρήμα СЪМ, СТАНА и др.</p>
--	--	--	---

<p>С подлог изразен:</p> <p>*чрез дателно местоимение и наречие</p> <p>*чрез винително местоимение и съществител- но име</p>	<p>Лошо ми е. На мене ми е лошо. Смешно ти е. Лесно му е. Τъжно ѝ е. Топло му е. Ясно ни е . Интересно ви е. Студено им е.</p> <p>Яд ме е. Мене ме е яд. Страх ме е. Мене ме е страх. Яд те е./Страх те е. Яд го е./ Страх го е. Яд ни е./ Страх ни е. Яд ви е./ Страх ви е. Яд ги е./ Страх ги е.</p>	<p>Δεν είμαι καλά. Δεν είναι καλά σε εμένα. Είμαι αστειο για σένα. Είμαι εύκολα για αυτόν. Είμαι λυπηρό για αυτήν. Του κάνει ζέστη. Μας είναι σαφές. Σας είναι ενδιαφέρουν. Τους κάνει κρύο.</p> <p>Εχω θυμό. Είμαι θυμωμένος. Έχω φόβο. Είμαι φοβισμένος. Έχεις θυμό./ Έχεις φόβο. Έχει θυμό./ Έχει φόβο. Έχουμε θυμό. / Έχουμε φόβο. Έχετε θυμό. / Έχετε φόβο. Έχουν θυμό. / Έχουν φόβο.</p>	<p>Με υποκείμενο, το οποίο εκφράζεται:</p> <p>* με πτωτική προσωπική αντωνυμία στην δοτική και επιρρήματα</p> <p>* με πτωτική προσωπική αντωνυμία στην αιτιατική και ουσιαστικό όνομα</p>
--	--	--	--

<p>* чрез глагол в Зл. ед, мн.ч и падежно местоимение</p>	<p>Боли ме./ Болят ме. Сърби ме./ Сърбят ме. Тресе ме. Духа ми. Свири ми ухото, стомахът, коремът. Свирят ми червата, ушите.</p> <p>Плаче ми се. Реве ми се. Смее ми се. Яде ми се. Пие ми се. Спи ми се. Ходи ми се на/кино/ ...</p>	<p>Аισθάνομαι να: Με πονάει./ Με πονούν. Με ξύνει./ Με ξύνουν. Έχω ρίγους. Μου φυσάει. Μου σφυρίζει το αφτί, το στομάχι, η κοιλιά. Μου σφυρίζουν τα έντερα, τα αφτιά.</p> <p>Νιώθω σαν: να θέλω να κλάψω να θέλω να φωνάξω να θέλω να γελάσω να θέλω να φάω να θέλω να πιώ να θέλω να κοιμηθώ να θέλω να πάω/σινεμά/..</p>	<p>* με πτωτικές προσωπικές αντωνυμίες και ρήμα στο Γ προσώπου , ενικού ή πληθυντικού αριθμού</p> <p>Το πρόσωπο που συντακτικώς είναι στην θέση του αντικειμένου, άμεσο ή έμμεσο, σημαίνει κάποιος, όποιος παθαίνει ή αισθάνεται κάτι ή επιθυμεί κάτι.</p>
---	---	--	--

ΜΟΝΟΜΕΛΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ

Είναι προτάσεις στις οποίες **λυτεί το κατηγορούμενο**, ενώ υπάρχει κάποιο όνομα.

Το όνομα, στο οποίο αντιστοιχεί κάτι ουσιαστικής, κάποιο πράγμα, χαρακτηρίζεται με το γεγονός ότι πραγματικά υπάρχει, επομένως το εκλιπόντα κατηγορούμενο μπορεί να αντικατασταθεί με το ρήμα **ИМА, Ε, СЪЩЕСТВУВА** и др.

Пример: „ Няколко стълби надолу, една каменна полукръгла ограда... и Ниагарският водопад!
Ето го!!... “ (Алеко Константинов, "До Чикаго и назад")

(**има**)Няколко стълби надолу, (**има**)една каменна полукръгла ограда... и Ниагарският водопад!
Ето го!! (и **пред нас е** Ниагарският водопад).

Παρόλο ότι δεν έχουν κατηγορούμενο, ανάλογα από την εκφώνηση τους, οι μονομελείς προτάσεις χωρίς κατηγορούμενο μπορεί να εξυπηρετήσουν διαφορετικούς επικοινωνιακούς σκοπούς:

Пожар!	Има пожар! Бягайте!	Υπάρχει φωτιά! Φύγετε!	Εντολή
Пожар?	Това пожар ли е?	Αυτό είναι φωτιά;	Ερώτηση
Пожар.	Хм, ето един пожар.	На μια φωτιά ...	Πληροφορική πρόταση

